

DNES, 29. JANUÁRA, SI PRIPOMÍNAME SVIATOK SV. JOZEFA FREINADEMETZA, KTORÝ BOL PRVÝM MISIONÁROM BOŽIEHO SLOVA (SVD) V ČÍNE.

Jeho životný a misionársky príbeh asi všetci dobre poznáme. Jozef Freinademetz opustil, s odvahou a nadšením, svoju krajinu, kultúru, jazyk - všetko čo mal rád a bolo mu blízke a tiež svojich drahých. Slúžil Pánovi v Číne a nebola to ľahká misia. Určite musel podstúpiť mnohé utrpenia a skúšky nielen od Číňanov, ale aj od vlastných spolubratov. Ale hlásal evanjelium až do smrti! Jeho motto: «Jediný jazyk, ktorému každý rozumie, je jazyk lásky» vystihovalo celý jeho život. Naučil sa milovať Čínu a jej ľudí - stal sa Číňanom pre Číňanov. V jednom zo svojich listov domov napísal: 'Aj v nebi chcem byť Číňan!'

Chcela by som sa zastaviť pri jednom dôležitom aspekte z jeho života. Jozef sa nenarodil 'mimo svojej doby', ani nedostal žiadne špeciálne dary. Bol pozemský človek ako my, ale dokázal počúvať Boží hlas a nechal sa viesť Duchom Svätým. A takto bol schopný povzniesť sa nad hlboko zakorenené predsudky a nespravodlivosť, a dokázal prejavovať tým, s ktorými a pre ktorých žil, Boží *súcit* a lásku.

Úmyselne vyberám slovo *súcit*, pretože aj my, Misijné sestry, sa chceme tento rok viac prehlbiť v jeho význame a žiť konkrétnejšie jednu zo smerníc našej 15. Generálnej Kapituly.

Najprv si, ale povedzme niečo o slove *súcit* (רחמים - *rahamim*), ktoré je v množnom čísle, utvorené zo slov *reham* (רחם) lona a *mayim* (מים) vody. Tento výraz môžeme interpretovať aj ako Božie lono, v ktorom je každý z nás neustále tvorený. Práve cez slovo *rahamim* poznáme materinský aspekt Boha, ktorý je zdrojom všetkej lásky, a nemôže inak, než milovať. Je ako Matka, ktorej vnútro sa chveje súcitom a strachom o vlastné dieťa, ktoré, je jej súčasťou: *Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, ja nezabudnem na teba* (Izaiáš 49:15).

Grécky ekvivalent k *rahamim* je *σπλαγχνισθεις*. V komentári k Matúšovi, od Williama Barclaya, autor uvádza, aké veci priviedli/dojali Ježiša k súcitu: (1) bolesť sveta – chorí, slepí a posadnutí démonom; (2) smútok sveta – vdova, ktorej zomrel syn (Lukáš 7:13); (3) hlad sveta – zástupy, ktoré nasýtil; (4) osamelosť sveta – malomocní, ktorí boli vyhnaní zo spoločnosti; (5) zmätok sveta – tí, ktorí zúfalo chceli poznať Boha, ale boli ako „ovce bez pastiera“ (Mt 9,36)¹.

Boh je súcitným Bohom a aj dnes, keď vidí našu núdzu a utrpenie, je zaplavený smútkom a súcitom. Ježiš - Mesiáš sa stal živým a viditeľným obrazom súcitného Boha, keď utešoval malomocných, obedoval s prostitutkami, chránil utláčaných, našiel si čas na rozhovory so žobrákmi, dával nádej beznádejným, vyhľadával a dotýkal sa duševne postihnutých. A Jeho činy takmer vždy zahrňali ľudský dotyk. Bola tam nielen duchovná, ale aj fyzická blízkosť.

¹ V Biblii nájdeme tento výraz aj vo forme slovesa *ra-chem* (*zľutovať sa/zmilovať sa*): Či mi je Efraim drahým synom? Či je rozkošným dieťaťom? Ved' kedykoľvek mu hrozím, znovu si musím naň spomenúť a trasie sa mi preň vnútro, musím sa nad ním zmilovať“ - hovorí Pán (Jeremiáš 31:20); Získam vám milosť, takže sa zľutuje nad vami a ponechá vás na vašej pôde (Jeremiáš 42:12); Tu vykrikol: „Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ (Lukáš 18:38); Eúto mi je zástupu, lebo už tri dni zotrývajú pri mne a nemajú čo jesť (Marek 8:2).

Aj v nás často prebúdajú súcit tie situácie, s ktorými sa stretávame počas dňa. Niekedy je to vtáčik so zlomeným krídlom, dieťa bez kamaráta, starší pán, ktorý si nevie spomenúť na svoju rodinu, blízki (i vzdialení) chorí a trpiaci, hladní a osamelí, vojna a nepokoje vo svete, prírodné katastrofy ... a mohli by sme uviesť veľa iných príkladov.

Rahamim je vnútorné pohnutie, ktoré by nám nemalo iba vháňať slzy do očí, ale malo by sa stať základom nášho správania a hlavne, malo by nás pozývať, ba provokovať k skutkom: liečiť, pomáhať, vychovávať, utešovať, chrániť, dávať ...

Ďakujeme dnes Bohu a oslavujeme Ho za dar sv. Jozefa Freinademetza: za jeho lásku a vernosť v povolání, a za jeho odvahu a vytrvalosť pri ohlasovaní Božieho slova. Nechajme sa inšpirovať príkladom súcitu a milosrdenstva, ktorý nám *Fu Shen-Fu*² zanechal, a ku ktorému nás pozýva. A prosíme o silu, aby sme sa, na jeho príhovor, aj my stávali stále viac súcitnými a milosrdnými.

² Jozefove čínske meno